

MAGISCHE WERKING VAN RITUELEN

3 september 1987

Ons onderwerp is de werking van de rituele magie. Laat me proberen om allereerst duidelijk te maken wat rituele magie is. Het is een vorm van magie, waarbij onder meer gewerkt wordt met symbolen, diagrammen, en waarbij een lange voorbereidingstijd nodig is voordat het magische werk begint.

Om u een voorbeeld te geven: Als u als ritueel magiër een complete garderobe hebt, dan zult u moeten beschikken over tenminste 17 gewaden, over 9 verschillende messen, gaande van het lancet tot het dubbel geslepen gepunt zwaard dat ook wel lans wordt genoemd, inclusief dolken, de gladde sikkkel, de gekartelde sikkkel. U zult over tenminste 7 staven, machtstaven of toverstaven moeten beschikken en daarnaast heeft u natuurlijk een hele apotheek nodig van kruiden, waaruit u reukwerken kunt samenstellen, en als het even kan nog verschillende soorten olie, die met de kruiden ook nog geparfumeerd kunnen worden, en een aantal kaarsen van verschillende kleuren en verschillende samenstelling.

Het belangrijke van rituele magie is eigenlijk vooral de ruimte waarin ze plaats vindt. Het klinkt misschien een beetje gek, maar het is een werk waarbij je uitermate geconcentreerd moet zijn. Daarom gaat er ook over het algemeen een lange voorbereiding aan vooraf. Om u een klein voorbeeld te noemen: Wanneer u een bekende kracht wilt oproepen, of de geest van een bekende persoon bv. dan zult u heel waarschijnlijk een drie weken voorbereiding nodig hebben, waarbij u een vegetarisch dieet hebt te volgen, en ook voor lichamelijk reiniging nog bepaalde kruiden zult gebruiken, zodat alle slakken worden verwijderd. De laatste twee dagen drinkt u alleen en dan kunt u pas beginnen.

U hebt een afgesloten ruimte, waar praktisch nooit iemand komt, alleen voor dat werk. U hebt daarin al uw impedimenten staan in kasten en kistjes, de gewaden meestal in een kist en de kruiden meestal in een kastje. In een aparte doos worden de wapens bewaard. Dan tekent u het nodige, een pentagram bv., voorziet dat van alle namen, zet de lampen op de juiste plaats, zet de kaarsen neer. U zet een houtskoolbekkentje, een houtskoolvuurtje neer voor de reukwerken en dan kunt u pas goed gaan beginnen.

U zult begrijpen dat een dergelijke rite dus een enorme sfeer tot stand brengt. Ik weet niet of u wel eens in een katholieke kerk bent geweest, en dan bij voorkeur een waarin ze de Latijnse ritus zingen. Je hebt daar de gezangen, je hebt de geur van wierook, je hebt dat kleurige vertoon en zelfs als je er eigenlijk niet in gelooft, kun je daar toch door geboeid worden. Het is iets meeslepends. Rituele magie ontleend een groot gedeelte van haar belang en van haar mogelijkheden juist aan deze feiten.

Een magiër - eventueel met een acoliet, een assistent dus - die bezig is, schept rond zich een sfeer van geuren, van licht, speciaal licht. Hij incanteert en dat zijn meestal gezangen. Het is een toontje dat heel vaak dicht bij het Gregoriaans komt. Hij verdooft a.h.w. zichzelf met alle glitter en praal. Hij heeft daar naar toe geleefd, weken lang, en is op dat ogenblik zo volledig één geworden met zijn gedachtewereld, dat die gedachten voor hem a.h.w. werkelijker zijn dan de wereld die buiten dat vertrek ligt. En dat is dan het punt waarop inderdaad verschijningen kunnen optreden, visioenen kunnen worden gezien, wonderlijke verschijnselen kunnen optreden, en ook in bepaalde gevallen situaties in de werkelijke wereld zodanig gewijzigd kunnen worden door intens wensen en concentratie, dat ze ook werkzaam zijn in wat u de realiteit noemt.

De werking van rituele magie is bijzonder groot omdat ze zo'n lange voorbereiding en een intense concentratie vereist. Het zijn deze dingen waardoor de mens langzaam maar zeker vanuit zijn normale wereld in een soort fantasiewereld terecht komt, allang voordat hij aan het werk begint. Hij is er eigenlijk dag en nacht mee bezig. Hij moet zijn berekeningen maken, kijken wat de engel van de dag is, wat de heerser van het uur is waarop ik werk, wat is de gunstigste constellatie waaronder ik werken kan. Alles leeft naar dat ene punt toe.

Daarnaast hanteert hij symbolen, maar die symbolen hebben voor hem een bijzondere betekenis. Wanneer ik bv. een toverstaf gebruik, en op de kop daarvan heb ik een gesneden arend, en in de staf zelf heb ik een plaatje goud met een bepaald zegel erop gegraveerd, dan hoort dat specifiek bij al datgene wat Arcan is - zoals u weet - de heerser van de zon, en dienende geest van de ziel van de zon, en daarnaast Heer van de maan. Alles wat met zon en maan te maken heeft zou met deze staf kunnen worden voltooid.

Maar er zijn ook andere dingen. Bv. wanneer ik Mercurius nodig heb en de geesten van Mercurius, dan gebruik ik natuurlijk een staf waarin ik een klein fiool - een klein buisje zeg maar, een afgesloten buisje - zit met kwik. En voor weer een ander bv. gebruik ik koper. Elk heeft zijn eigen zieltje, zijn eigen dingen. Die dingen zijn zo vervlochten in je denken, met de krachten waar je al een hele tijd naar toe leeft, dat alleen het enkele gebaar dat je maakt a.h.w. die krachten al in beroering brengt. Je hebt het gevoel dat alles rond je begint te wentelen. Je voelt hoe er een druk komt. Het lijkt of de kaarsen langzaam iets minder lichtend worden en dan ineens weer opvlammen als je dan een invocatie doet, dus iemand oproept.

Dan heb je meestal nog een driehoek getekend, tenminste in de rite die hier in het westen heel vaak wordt gebruikt, en dan verschijnt daarin een gedaante. Je kunt hem natuurlijk van tevoren een bevel geven, bv. "Falech" ("Falech" is van Mars), "Falech, ik beveel u in naam van", en dan komen de godsnamen en de engelennamen, "aan mij te verschijnen in een voor mij aangename en draagbare vorm". Dat laatste is wel nodig, want Falech is zonder dat een tamelijk verschrikkelijk heer. En als je te maken hebt met hellevorsten - dan kom je wel in de zwarte magie een beetje hoor - bv. een Beëlzebub, dat is een bundeltje stang met voelarmen. Als je dat ziet is dat natuurlijk niet leuk.

Wat kun je met die ritens bewerkstelligen?

Bijna alles. Het is mogelijk om met dergelijke ritens bv. een mes te "laden", zoals dat heet, en dat mes dat wordt gebruikt om andere messen, die erop lijken, te beheersen. Dan kun je er iemand mee doden, of afstand. Heel makkelijk, niks aan de hand. Iemand zit met een aardappelschilmesje, u hebt een eigen aardappelschilmesje, u hebt het geladen, en u denkt eraan: die ander die moet, Die ander zit aardappelen te schillen, snijdt in zijn vinger, wordt nijdig en snijdt zijn keel af, Requiescat in pace

Ik overdrijf natuurlijk een beetje om u duidelijk te maken dat je daarmee zou kunnen doden, maar je kunt er ook mee genezen bv. Je kunt een mens opladen met krachten. Je kunt iemand op die manier, dat is bij bepaalde inwijdingen zelfs gebruikelijk, in contact brengen met wat men noemt de hemelgeesten en de natuurgeesten van de lucht. Daardoor krijgen ze toegang tot - wat je zou kunnen noemen - het gemeenschappelijk geheugen van de mensen. Ze komen bovendien in aanraking met een deel van het weten van bepaalde geestelijke sferen, en daar kunnen ze wijzer van worden. Er zijn dus nogal wat mogelijkheden.

Nu denkt u waarschijnlijk: O, dus ritueel, dat is allemaal zó. Nee, er zijn nog heel wat andere soorten. Er zijn groepen waarbij de ritens eigenlijk ook weer beginnen met gezang, met reukwerk e.d., maar uiteindelijk loopt dat dan uit op een seksuele daad. Bij die seksuele daad mag men dan niet denken aan het genot, maar alleen aan het doel wat men zich stelt, en men moet zorgen dat het zo lang mogelijk duurt. Enfin, er zitten allerhande regels aan vast, en ook daar ontstaat dus een concentratie die zo intens is, volhouden, volhouden, volhouden, en nou alleen dááaraan denken en niet aan wat anders, dat ook daar dus wel degelijk zeer grote krachten kunnen worden opgewekt en er grote werkingen vanuit gaan.

Weer anderen dansen. Rituele magie is iets wat heel dicht ligt bij bepaalde voodoo-bijeenkomsten bv., waarin in feite een dans begint en een ritme, maar waarbij op den duur door het roepen van namen van natuurkrachten steeds meer invloeden worden gewekt, totdat de danser of danseres a.h.w. verandert in de kracht die is opgeroepen. Dit lijkt overigens in zeker opzicht ook op datgene wat vroeger in sommige Tibetaanse kloosters werd gedaan. Denk dus niet dat rituele magie alleen maar het door mij uitvoerig beschreven westelijk ritueel is, met kabbalistische achtergronden, astrologische inslag enzovoort.

Wat er gebeurt is een psychisch proces. Laat ik proberen om daar een gelijkenis bij te vinden. Als u ergens intens op zit te wachten, is het u dan wel eens opgevallen dat de klok zo langzaam gaat ineens, of omgekeerd, dat als u bezig bent in volle verrukking, dat er een uur voorbij is terwijl u denkt: ik ben pas 5 minuten bezig? Er ontstaat een relatie waarbij het innerlijk leven en bepaalde lichamelijke effecten eventueel buiten het normale tijdservaren vallen. Stel u nou eens voor dat ik dat zover door kan voeren dat niet alleen de tijd, maar ook

de wereld wegvalt. Als je het heel cynisch wilt zeggen: De magiër betreedt via de rituele magie met bijzondere intensiteit een eigen droomwereld. Die droomwereld echter is zo intens, en daardoor kan hij zoveel krachten in beweging zetten, dat een deel van zijn droom, ook nadat hij ontwaakt is, in zijn eigen wereld blijft voortbestaan.

Ja, u zult waarschijnlijk zeggen: een beetje dwaas. Maar denkt u nou maar eens een keer aan Lourdes bv. Daar zijn inderdaad wat wonderbaarlijke genezingen gebeurd. Ik meen zelfs dat er een stuk of 60 zijn, die kerkelijke erkend zijn. Dat betekent tegenwoordig wat. Hoe gebeurt het? Ja, gedachten, energie, de wil, het verlangen, het gebed, de overgave a.h.w., om niet te zeggen een eigenaardige sfeer, waardoor de mens bijna in extase verkeert en al het andere even vergeet, dan kunnen er gekke dingen gebeuren.

Die gekke dingen die werken dan tweeledig. Wanneer iemand iets beleeft in Lourdes, en dat hoeft nog niet eens een wonderbaarlijke genezing te zijn, al is het maar een innerlijke verandering, een psychische verandering, dan zul je zien dat die mens ineens met dat hele Lourdes gebeuren, met de Heilige Maagd en de rest, veel meer binding heeft dan voor die tijd het geval was. De magiër die werkt, en daardoor eigenlijk vanuit een fantasiewereld iets tot stand brengt, is met de voorstellingswereld waaruit dat gebeuren plaatsvindt veel intenser gebonden dan voordien, d.w.z. dat voor hem het opbouwen van die wereld steeds gemakkelijker wordt.

Er komt een ogenblik dat hij eigenlijk geen ritueel meer nodig heeft. Hij denkt, en zijn gedachten worden zo intens waar, dat ze ook voor zijn medemensen waar worden. Hij moet daarbij altijd rekening houden met het feit dat dingen die je schept een eigen leven hebben. Dat geldt voor de krachten die je wakker roept, maar dat geldt ook bv. voor het opbouwen van een schijngehalte.

Eens even kijken: Alexander David Neal, misschien wel eens van gehoord of van gelezen, is in Tibet een tijd leerling geweest in een van de kloosters en kreeg als magische opdracht ondermeer het scheppen van - we zouden zeggen: Scheingestalt - een soort geest, dienaar. Zij nam daarvoor het beeld van een gezellig goedlachs dik monnikje. Nou dat ging allemaal uitstekend, en op den duur was dat monnikje zo echt, dat mensen waar ze mee te maken had - want dat monnikje ging overal met haar mee - dat monnikje groetten en zelfs voedseloffers aanboden, totdat dat monnikje eigenlijk als vanzelfsprekend werd aanvaard.

Toen op een gegeven ogenblik Alexander David Neal weer keek, zag ze dat dat monnikje magerder begon te worden, dat het een beetje een bitter, verbeterd snuitje begon te krijgen. Ze heeft toen geloof ik nog zo iets van 4 à 5 maanden heel hard moeten werken om het weer af te breken. Ze had een gestalte geschapen die bezielde werd door haar voorstelling. Ze had die zodanig verdicht dat die, als een soort verdicht etherisch dubbel, voortdurend bij haar bleef. Maar op het ogenblik dat ze hem als vanzelfsprekend aannam kon hij voertuig worden, kon dat wezentje voertuig worden voor elke andere kracht. Daarom is het zo belangrijk dat je bij rituele magie, en trouwens ook heel veel andere magische pogingen, intens en volledig bezig blijft met die wereld en met die krachten die je oproept en die je een bepaalde taak wilt opdragen. Vergeet je dat dan worden ze levensgevaarlijk.

U zult dan ook in praktisch alle grimoires, ofschoon de meeste daarvan meer met zwarte magie te maken hebben dan met witte, altijd weer aantreffen hoe belangrijk het is dat men, wanneer een taak is opgedragen, in de kamer blijft wachten of regelmatig terugkeert - "sanctum" zeggen ze dan - totdat de entiteit die elke keer weer wordt aangeropen met: "Heb je je taak volbracht?" zegt: "De taak is volbracht." Waarna je met heel veel strijkages en egards, maar ook de hantering van een paar grote namen, heel voorzichtig duidelijk maakt dat hij dient te vertrekken. Doe je dat namelijk niet dan heeft hij de vrijheid om in jouw buurt in verschijning te treden, en is de taak volbracht dan wordt zijn handelingsvrijheid betrekkelijk groot.

Dat klinkt waarschijnlijk voor iedereen die wetenschappelijk denkt als een sprookje, maar uiteindelijk: Is de magie eigenlijk niet een wetenschap die verloren is gegaan? Althans voor een groot gedeelte? Vergeet een ding niet, ruim zes-, nee bijna zeventienduizend jaar voor Christus was er in Turkije een beschaving waarin nogal veel heksen e.d. werkzaam waren. Deze beschaving had een betrekkelijk hoog cultuurniveau bereikt, er zijn zelfs nu nog restanten van over. Deze cultuur wist ziekten te genezen, ziekten waar men op het ogenblik nog heel veel moeite mee heeft. In deze cultuur wist men op afstand berichten over te

brengen, en men had geen telegraaf of telefoon ter beschikking, of radio. Het was gewoon een soort telepathie, gedachtekracht.

Zesendertighonderd jaar geleden wisten ze in Egypte over geneeskunde heus niet zoveel als tegenwoordig. Ze wisten iets maar niet veel. Maar ze zagen wel kans om allerhande echte en geestelijke operaties uit te voeren, en de priesters van Todt waren in staat om de zielen terug te roepen en gegevens - ja het was dan de Bâ, dus zeg maar het astraallichaam - terug te roepen onder bepaalde condities. Het was magie, en als iemand nu bv. iets had verstopt of zo, en je had het hard nodig, dan kon je die geest vragen waar het was, en dan kreeg je ook een redelijk antwoord, dat klopte.

Het is dus iets wat vroeger eigenlijk vanzelfsprekend was. Misschien omdat men minder wist, en daardoor zichzelf ten aanzien van het onbegrijpelijke wat minder waanwijs en verheven opstelde.

Maar we moeten het ook hebben over de werkingen. Het is mogelijk via rituele magie en bepaalde procedures, op afstand - zelfs op zeer grote afstand - zelf in verschijning te treden wanneer het nodig is, en daar tijdelijk als mens handelend op te treden, verdubbeling. Het is via deze rituelen en procedures mogelijk om daden te stellen, ook wanneer men zelf niet in verschijning treedt, veelal doordat men zich een beeld maakt van een entiteit, die men oproepen heeft en deze taak heeft opgelegd. Deze taak wordt over het algemeen dan ook wel vervuld.

Je kunt grote krachten oproepen. Je kunt het voor jezelf mogelijk maken iets van de hemel te ervaren. Je kunt ook natuurlijk denken aan meer materiële dingen, zoals doctor Faustus bv. deed. Er is ook een voorbeeld geweest voor Faust, het is niet alleen een romanfiguur. Die man verkocht heel deftig zijn ziel aan de duivel voor 24 jaar diensten. Nou zou ik zeggen: dat is geen koopje. Maar deze man geloofde daarin, en daardoor heeft hij inderdaad allerhande eigenaardige verschijnselen veroorzaakt. Vanaf het ogenblik dat hij meende deze binding met die kracht te hebben, was hij er zo van overtuigd dat die kracht voor hem zou werken, dat hij opeens telekinetische verschijnselen veroorzaakte en al wat dies meer zijn. Dergelijke dingen kun je dus doen.

Wanneer je werkelijk volledig in deze magie opgaat en in volledige overtuiging leeft in de magische wereld, de fantasiewereld, kun je ook zeggen, dan is het zelfs daardoor mogelijk om atomen van geaardheid te doen veranderen. Je kunt explosies veroorzaken en uitbarstingen. Je kunt in de lucht drukverschuivingen veroorzaken en alles wat je maar wilt.

Alleen, in tegenstelling tot de overlevering, dergelijke verschijnselen blijven dan zeer plaatselijk, omdat ze alleen daar op kunnen treden, waar in het fantasiebeeld de plaats mede en uitvoerig - gedetailleerd a.h.w. - is beseft en weergegeven.

Er rest ons nog één vraag voor de inleiding en dan laat ik het dadelijk aan u over.

Kun je het op een andere manier doen? Ja. Rituele magie is een steun die je gebruikt, het is niet de werking zelf zondermeer.

In elk mens schuilt een kern, een basiskracht. Om het nu heel simpel te zeggen: Die basiskracht is verbonden met wat je de schaduw van God zou kunnen noemen. God is het onkenbare, is het licht. De voor ons kenbare zaken noemen wij de schaduw van dat licht, alleen hierin ontmoeten wij dus onze God. Maar die schaduw leeft in ons. Het licht is ook in ons, dat kunnen we niet beseffen, maar de voorstelling die het licht voortbrengt leeft in ons.

Omdat de kern waaruit de schaduw kan ontstaan altijd het licht is, is de totale kracht verbonden met uw wezen, en zolang u op harmonische wijze een beeld kunt vormen, een gedachte kunt vinden, ja, zelfs een innerlijke stilte kunt vormen, waarin deze kracht harmonisch optreedt, dan zal al wat in uw eigen wezen als doel of voorstelling daarvan leeft, de neiging hebben zich ook buiten u te verwezenlijken.

Er zijn duizend verschillende methoden om magisch te werken. Magisch betekent alleen, dat je effecten bereikt waarvan rationeel de uitleg niet helemaal te geven is, en die dan ook meestal worden afgedaan met een toeval (waarop over het algemeen de magiër, als hij zichzelf au-serieux neemt, zelf ook een toeval krijgt).

Er zijn krachten in u, in de wereld om u heen, die zodanig intens zijn dat een contact daarmee allerhande gevolgen kan hebben, ook in uw eigen kenbare wereld. Omdat je werkt met een innerlijke kracht heb je een voorstelling nodig, je hebt de schaduw nodig om God te beseffen. Zo heb je de schaduw-, de fantasiewereld nodig om de werking voldoende te kunnen

voorstellen. Want als we het alleen binnen het kader van de redelijkheid doen dan schieten we net even te kort. Er zijn dus zoveel wegen als er mensen zijn.

Het belangrijke is de innerlijke kracht van de mens, en de wijze waarop hij alles kan vergeten buiten deze innerlijke kracht, en eventueel de voorstellingen die hij daaraan verbonden heeft. De ritus is over het algemeen bedoeld om dit mogelijk te maken. Het is een rust die je in jezelf opwekt, of een spanning die je in jezelf opwekt en vanuit jezelf zodanig projecteert, dat je die als een wezenlijke aanwezigheid buiten je gaat ervaren. En op het ogenblik dat dat gebeurt zal er een werking ontstaan.

Uw voorstelling bepaalt de werking, maar als uw kracht niet evenwichtig is, dan is de werking onbeheerst en kan zich tegen u richten. Wanneer uw innerlijk evenwichtig is, rustig is, harmonisch is echter, kan de kracht alleen waarmaken wat u daarin hebt gelegd. Maar omdat u in uw normale leven niet blijvend evenwichtig bent, is het belangrijk dat u voor uw eigen besef de banden verbreekt. Vandaar de wegzending.

U moet het gevoel hebben dat u veilig bent. Vandaar bij het begin van menige rite: Het je richten naar de vier windrichtingen en het aanroepen van de vier heersers van de windstreken. Het heeft op zichzelf weinig te betekenen, maar het scheidt het gevoel van verbondenheid met het Al, en gelijktijdig van een soort bescherming, een soort protectie.

Uitdrijvingsformules.

Uitdrijvingsformules werken altijd. Maar wanneer ze verkeerd worden gebruikt, of wanneer ze niet passen bij het innerlijk van degene die je behandelt, dan is het enige mogelijke dat het bezeten zijn door eigen denkbeelden of entiteiten in veel sterkere mate terugkomt dan het heeft bestaan.

Met dit alles heb ik geprobeerd een beeld te geven van rituele magie en de werkingen die daarbij op de voorgrond kunnen komen. Zoals u hebt gemerkt heb ik gezegd: In feite is bijna alles mogelijk waarin u zelf als mogelijk kunt geloven. Maar er is een intense concentratie voor nodig en de middelen die u gebruikt zijn in feite de hulpmiddelen, waardoor u zich zeker voelt, waardoor u de harmonie bewaren kunt, en dus niet slachtoffer kunt worden van dat deel van uw persoonlijkheid dat er altijd wel is, dat anders reageert, waarin die rust niet bestaat, of waarin instinct en begeerten op de voorgrond komen, en de beheersing kunnen overspoelen.

Ik wou het daar als inleiding even bij laten. U krijgt na de pauze alle gelegenheid om vragen ten aanzien van dit onderwerp te stellen. Denk erover na wat belangrijk is. Vraag van mij geen uitvoerige procedure. Een grimoire zal ik u zeker niet geven, maar wanneer u wilt weten hoe dingen werken, dan sta ik volledig tot uw dienst, zij het na een pauze waarin u eerst eens kunt overleggen wat de moeite van het vragen waard is.

DISCUSSIE

Vraag: Wat behelsde de Druïdische zonnemagie, waarin in een gemeenschappelijke concentratie met natuurgeesten contact werd opgenomen?

Antwoord: Dat is een latere versie die u citeert, de oorspronkelijke was iets anders. De oorspronkelijke magie gaat uit van het standpunt, dat het heelal een voortdurend wisselende werking van krachten is, waarin een deel van die krachten zich als persoonlijkheden openbaren en dan aanspreekbaar worden. Dat kunt u zelfs nog zien in Stonehenge, waar u een aantal gaten aantreft in de binnenste cirkel, het zijn er als ik me niet vergis acht. Die werden dan om en om met zwarte en witte stenen gevuld, en wanneer je die dan verplaatste kon je aan de hand van die verplaatsing de oriëntering a.h.w. van de sterren bijhouden, en dus ook de midwinterzonnewende bijvoorbeeld. Die viel precies zo en dan kon je met het altaar van alles doen. Dat was ook magie. Het ging hier dus om het aanroepen van iets wat wij tegenwoordig kosmische krachten zouden noemen.

De zonnemagie is eigenlijk voortgekomen uit een herleving van het Druïdisme, voor het eerst - als ik me niet vergis - weer opgekomen in de Midlands. Dat is geweest in ongeveer 1090, in die buurt. Dat heeft zich veel later, pas in 1800, weer hernieuwd in de rituelen van de Ancient Order of Druïds, en die bestaat nog steeds. Daar wordt dus de kracht van de zon aangeroepen, en in de kracht van de zon wordt dan de levenskracht - en alle natuurgeesten die de

levenskrachten beheersen, èn van het milieu èn van de mens dus - a.h.w. aangeroepen en gebracht tot een soort samenklinken, een harmonie die voor de oogst goed is, enfin, voor allerhande dingen goed is.

De oorspronkelijke rite was inderdaad het aanroepen van personen, en daarvoor waren ook de Druïdische bloedoffers bestemd die dan gebracht werden vaak in wouden, omdat men aannam dat daar een aantal geesten woonden, vooral boomgeesten, die dan weer een contact met de luchtgeesten tot stand konden brengen. De luchtgeesten waren dan weer mediator a.h.w. voor de verschijningsvormen van de kosmische krachten die op dat ogenblik regeerden.

Vraag: Hoe werkt de volgende magische groepswerking: Een middengroep roept de goden aan en richt de werking, waarbij een 2^e cirkel mensen de werking stabiliseren. Bij welke krachten is dit gewoon zo te werken?

Antwoord: Dat kunt u alleen doen wanneer u met niet gepersonifieerde lichtkrachten werkt, maar er zijn een aantal namen die voor dergelijke lichtkrachten gebruikelijk zijn. Een ervan is bv. als engel zeer bekend: Michaël.

Dergelijke krachten worden opgeroepen. De kring die er omheen zit werkt dan niet alleen stabiliserend, maar ze werkt gelijktijdig afschermend en maakt het daardoor mogelijk dat in het centrum een werking van krachten ontstaat, die niet zondermeer in de buitenwereld vervloeit.

Vraag: Welke krachten representeren de goden binnen de magie? Zijn er magische groepen die met identificatie hiermee werken?

Antwoord: Identificatie komt bij praktisch elke bezwering voor en in de magie ook, in de rituele magie - we hebben trouwens nog een aantal onderwerpen, die direct en indirect met magie samenhangen, voor de boeg, dus dan krijgt u het waarschijnlijk nog uitvoeriger - is de god een bepaalde kracht of werking. Deze goden hebben een tweeledige betekenis, ze vertegenwoordigen een mentaliteit en ze vertegenwoordigen daarnaast een verschijnsel of kracht in de natuur.

Wanneer je die goden aanroept werk je in feite met een denkbeeld plus een voor jou bekend verschijnsel. Het aanroepen van goden geschiedt dan ongeveer als volgt - als ik een klein voorbeeld mag geven? - laat ik "Messias" nemen, dat is geen gevaarlijke naam.

"Ik roep u", en dan volgt een aantal namen, zeg maar "Eta, Bèta, Ypsilon, spreek voor mij tot de hoge kracht "Messias" en vraag hem mij bij te staan in het werk dat ik ga ondernemen". Dat is punt een.

Dan komt het tweede "ik roep u" - en nu roep je de kracht die je hebben wilt - "in de naam van Ypsilon, Bèta enz. want ik draag de kracht van - en dan noem je dus god, in dit geval Messias - in mij."

Dan volgt de derde herhaling, en vereenzelvig je je dus ermee, dan roep je: "Ik, Messias, beveel u, door de kracht van mijn dienaren Eta, Bèta, Ypsilon, dat gij, "naam", hier voor mij verschijnt en gehoorzaamt aan mijn bevelen".

Zo werkt dat dus. Die identificatieformule vinden we dus steeds weer terug. Ook bij godenverering zien we heel vaak dat een priester op een gegeven ogenblik a.h.w. zich vereenzelvigd met de kracht die hij representeert. Zelfs bij de zg. heksen- en natuurdiensten komt het ogenblik dat priester of priesteres zich identificeren met een bepaalde kracht, bv. de hoorndrager die overigens natuurgod is en niet zoals de christenen hebben gezegd de satan.

Of de vrouw die zich dus met het begrip van hemel en vruchtbaarheid bezig houdt. Ze kan zich dan bv. Freij noemen of Nana misschien, en vanaf dat ogenblik handelt ze alsof ze de God zelf is, heeft in de groep inderdaad op dat ogenblik het gezag van de godheid, maar verzamelt daardoor op en rond zich heen de kracht die wordt toegeschreven, door de groep en haar zelve, aan de godheid die ze representeert. Zo gaat dat.

Vraag: Hoe is op een zuivere, liefst eenvoudige wijze de innerlijke kracht te ontwikkelen?

Antwoord: De innerlijke kracht is iets wat je niet met denken kunt bereiken. Denk daarom niet aan deze kracht maar wees stil, probeer je vredig of, als je dat niet kunt, tenminste enigszins gelukkig te voelen. Laat dat gevoel helemaal in je wezen doortrekken, terwijl je rustig en stil en gelijkmatig ademhaalt. Zorg ervoor dat het lichaam redelijk ontspannen is, probeer dus niet een lotushouding aan te nemen wanneer u niet de nodige scholing hebt gehad om dat te doen. Kies een houding die voor u zelf aanvaardbaar is. Doe dit in stilte en laat die innerlijke stilte

steeds groter worden, totdat deze u verzwelgt, dat is de beste wijze om de innerlijke kracht te ontwikkelen.

Wanneer u eenmaal deze ervaring regelmatig kunt opwekken, kunt u aan die kracht door -voorafgaande aan het proces van verstillig - een omschrijving te geven een zekere richting toekennen. Deze richting kunt u dan nog bevestigen door, nadat de toestand eindigt, het doel voor uzelf en nu gewoon heel menselijk en duidelijk, te herhalen.

Vraag: Hoe kun je daarbij profane gedachten voorkomen (of uitbannen)?

Antwoord: Profane gedachten bestaan eigenlijk niet. Profane gedachten zijn profaan omdat mensen niet begrijpen dat alle dingen deel zijn van één en dezelfde werkelijkheid, en dus slechts behoren tot de reeks verschijnselen die tezamen uiteindelijk de totaal scheppende kracht uitdrukken.

Bekommer u niet over de vraag of u profane gedachten denkt. Vraag u alleen maar af of u zich rustig en stil en tevreden voelt. Dan zult u ontdekken dat die profane gedachten als vanzelf door de stilte worden opgeslorpt, tot er uiteindelijk een soort aanvoelen overblijft dat niet meer omschrijfbaar is.

Vraag: Bij een regressiezitting naar een vorig leven ervaart iemand, dat zij met een magisch ritueel (middels een magisch mes) wordt bewerkt. De werking van dit ritueel manifesteerde zich in het huidige leven in bepaalde angsten. Is het mogelijk dat magische rituelen door levens heen hun werking behouden?

Antwoord: Dat kan alleen wanneer je het ritueel zelf volledig hebt aanvaard, en dan kan dat een hele lange periode, dus vaak een hele reeks incarnaties, invloed blijven hebben. Maar wat hier is gesteld is in feite dit: In de regressietherapie komt bij de zitting de verklaring naar voren van een magisch gebeuren en een bewerkt worden door een mes. Dit kan echt zijn, het kan ook een verklaring zijn die men voor zichzelf geeft om de angst benaderbaar te maken.

Er zit dus ook een bepaalde psychologische werking bij. Daarom kan een dergelijke verklaring niet zondermeer met zekerheid stellen dat men bv. het slachtoffer is geworden van een magisch ritueel. Dat betekent dus ook dat de werking daarvan niet door vele incarnaties heen kan blijven bestaan.

Iets anders is het wanneer er werkelijk een directe binding is, een magisch verband. Dan zal deze binding zich steeds weer blijven manifesteren, vaak 7 à 8 incarnaties achtereen.

Vraag: Zal deze werking alleen kenbaar zijn in het leven, waarin het karma van juist dat vorige leven wordt uitgewerkt? (Zoals u bekend zal zijn kan karma worden "opgeschort" en zou dus ook de werking van het ritueel "verdaagd" kunnen zijn).

Antwoord: Lieve mensen, karma is niet wat u denkt. Karma is het bewustzijn, inclusief alle emoties en belevingen, waardoor het geheel van je leven een zekere inhoud heeft gekregen. Het is bepalend voor een volgende incarnatie, het is bepalend voor je geestelijke mogelijkheden, en het kan door enting van herinneringen richting gevend zijn in een volgend leven, maar het is nooit gebeurtenisbepalend.

De meeste mensen denken dat karma de wet van oorzaak en gevolg is, zonder zich te realiseren dat je zelf in alle dingen mede oorzakelijk bent, en dat al hetgeen je ervaart, denkt en beleeft gelijktijdig het gevolg is van die oorzakelijkheid. En dit geldt door alle bestaan en in alle sferen.

Karma is dus niet een "dit voor dat": In het vorige leven heb ik jou geslagen, dus zul jij nu mij slaan. Zo simplistisch is het nou ook weer niet.

Vraag: Wat is de waarde van het beheersen van magie voor de kosmische ontwikkeling van het individu?

Antwoord: De waarde van het beheersen van de magie op zich is voor het individu vaak nihil. De betekenis en de waarde is namelijk niet gelegen in de beheersing, ze is gelegen in het begrip, in de innerlijke beleving, waardoor men zijn eigen verbondenheid met de kosmos beter beseft.

Vraag: Kan de magie niet aangewend worden om grote wereldproblemen aan te pakken?

Antwoord: Wie zo denkt, denkt, zij het wat geestelijk, in de zin van Hayle(?). Het is voor de mens noodzakelijk dat hij in zijn leven een aantal beslissingen - niet alle, want je bent voor

een deel gebonden aan een weg die je moet gaan - maar in een groot aantal gevallen zelf beslissingen kan nemen en het gevoel kan hebben zelf bewust fouten te maken, zowel als dingen juist te doen. Wanneer je nu van bovenaf dergelijke dingen onmogelijk gaat maken, maak je de ontwikkeling en beleving van de individuen die erbij betrokken zijn op aarde eveneens onmogelijk.

Wanneer je dat zou doorvoeren komt het er uiteindelijk op neer dat jij aansprakelijk bent geworden voor die ander, dat je een deel van het leven van die ander bent geworden en dat je daardoor je eigen ontwikkeling moet staken. Er zijn maar enkelen die het zover brengen dat ze dit grote offer kunnen brengen.

Vraag: Bij afschermingsprocedures - tegen lagere astrale entiteiten - wordt aangeraden: "Trek in gedachten een cirkel van vuur om je heen (om het hoofd, de benen, of de grond)". Waarom helpt zo'n ring van vuur? Denkbeeldig vuur kan entiteiten toch niet verbranden? Werkt deze methode ook tegenover agressieve personen?

Antwoord: Agressieve personen kunnen voor een deel toch wel worden afgeweerd wanneer uw eigen uitstraling sterk genoeg is. De voorstelling van de vurige cirkel betekent niet dat er geestelijk vuur om u heen bestaat. Het betekent alleen dat u zichzelf zeker voelt door een kracht die u omringt. Daardoor versterkt u uw eigen afwerende kracht ten aanzien van astrale en dergelijke figuren dermate sterk, dat u het gevoel niet meer hebt dat ze u kunnen beïnvloeden of beroeren. U voelt dat u er meester van bent en u vreest ze niet meer. Door het wegvallen van de vrees ontstaat de beheersing.

Vraag: Het is de zekerheid die bepalend is?

Antwoord: Het is de innerlijke zekerheid die bepalend is. De voorstelling doet weinig ter zake, maar de cirkel is over het algemeen het trekken van een grenslijn. Het is bovendien in het geheugen van de gehele mensheid, van begin af aan, een soort heilig teken en je maakt dus gebruik van, zeg maar, instinctwaarden, plus nog eens eigen denkwaarden, plus nog eens waarden die je regelmatig aantreft, ook in je eigen samenleving, van afscherming: Hier is een grens gesteld. Het stellen van de grens betekent dat ze ontstaat, en wel in overeenstemming met het vertrouwen dat je innerlijk in de kracht van die grens hebt.

Vraag: Elizabeth Clare Prophet gebruikt een bepaalde edelsteen waarmee ze mensen - op het voorhoofd - een bepaalde zegen geeft. Sai Baba doet iets soortgelijks met zijn vibrêthi. Wordt in beide gevallen het voorhoofd chakrum geactiveerd? Of is het geloof in de werking het belangrijkste?

Antwoord: Het geloof in de werking is het belangrijkste. Ik kan nog wel even verder gaan: Er zijn bepaalde incantaties van hoge Lama's die het doen met een paardenstaart aan een stokje. Ik wil maar zeggen, het zijn niet alleen maar edelstenen en heel belangrijke dingen. Er zijn bepaalde negertovenaars die bij een dergelijke werking beide duimen op het voorhoofd drukken. En zo zijn er nog veel meer.

De plaats waar gedrukt wordt is over het algemeen inderdaad die van de pijnappelklier, zeg maar dus het voorhoofd. Het activeert in feite niets, maar er gaat een sterke kracht vanuit en deze sterke kracht kan tijdelijk de verbinding van de zogenaamde hersenbrug, het weefsel tussen de beide hersenhelften, zodanig versterken dat het eigen bewustzijn aanmerkelijk verhoogd wordt, terwijl het eigen energiegevoel veelal ook gelijktijdig toeneemt. Dat is het werkelijke doel van de oefening.

Men geeft a.h.w. een voorbeeld. Doordat men meent iets blijvend gekregen te hebben, gebruikt men de ontdekte mogelijkheid in zichzelf verder en komt zo in een nieuw stadium van ontwikkeling.

Vraag: Werken piramide-energieën ook als men er niet in gelooft?

Antwoord: Werkt de zwaartekracht ook als u er niet in gelooft? De piramide-energie is in feite niets anders dan het gebruik maken van een brekingseigenschap die voor bepaalde stralen ontstaat. Daarbij is het belangrijk dat de piramide op de juiste wijze is gemaakt, de juiste verhoudingen heeft, en gemaakt wordt door iemand die in de energieën gelooft die daarin ontstaan. Dan is het geloof dus belangrijk. Op het ogenblik dat de piramide zo geladen is, het brekingseffect dus bereikt heeft, ontstaat inderdaad een stralingsverdichting, en in deze stralingsverdichting komen een aantal fenomenen voor die sommigen gebruiken om wijn te verdelen, scheermesjes te slijpen of mensen te genezen.

Dat laatste is incidenteel, dat is gewoon datgene wat je in de kracht brengt. De piramide zelf echter, op de juiste wijze voortgebracht, concentreert deze kracht ook wanneer zij niet constateerbaar is. Hoe sterker het geloof en de wil van de vervaardiger van de piramide, hoe sterker de stralingswerking die daarin zal plaatsvinden, maar gelijktijdig ook, hoe juister het brandpunt werkzaam zal zijn binnen de piramide, terwijl iemand die zwak gelooft over het algemeen geen duidelijk brandpunt heeft en dus binnen de piramide de energie geen direct sterk kenbare werking vertoont.

Vraag: Is het opbouwen van zo'n piramide hetzelfde als het maken van een talisman?

Antwoord: In feite wel.

Vraag: Welke bronnen voor de rituele magie, waar u het in het begin over had, zijn nog toegankelijk?

Antwoord: Er zijn er betrekkelijk veel en wanneer u rekening houdt met het feit dat de oudere geschriften over het algemeen sterk versluierd spreken - zodat je je heel goed moet afvragen: Wat bedoelt men eigenlijk? - dan zijn op het ogenblik dacht ik nog toegankelijk onder meer: Albertus Magnus; ook de Grimoire en de grote Albert; de geschriften van Elivas Levi. Er zijn voor degenen die zich interesseren voor bepaalde geestelijke werkingen ook nog geschriften van Marink waarin, gedramatiseerd en gesymboliseerd, bepaalde krachten toch heel mooi omschreven worden. Daarnaast zijn, dacht ik, in de laatste tijd onder meer: de Sleutels van Salomo - zelfs in Nederlandse vertaling - verschenen, en daarnaast bestaat ook de z.g. Kracht of het Wezen van Salomo - dat is onder verschillende titels bekend - waarin eigenlijk beschreven wordt hoe Salomo tot heerser over de demonen is geworden en gelijktijdig, zij het symbolisch, omschreven wordt hoe de demon in de mens zijn dienaar kan zijn, wanneer hij zich bewust is van zijn eigen kracht en grootheid.

Vraag: De werken van de Golden Dawn, die uitgegeven zijn, zijn die van nut of zijn die ook onvolledig?

Antwoord: Er bestaat geen enkel grimoire en geen enkel esoterisch-magisch leerboek dat volledig kan zijn, omdat het een apparaat is. Dat apparaat is afhankelijk van het werkende bestanddeel: de mens. Daarom zal de mens het apparaat aan zich moeten aanpassen en zal hij niet in staat zijn zich aan te passen aan de schijnbaar door het apparaat gestelde eisen.

Vraag: Werkt de rituele magie ook wanneer de riten alléén in de verbeelding beleefd worden?

Antwoord: Wanneer u zover bent, dat u de volledige rite in uw verbeelding kunt beleven, kunt u ze beter achterwege laten, want dan hebt u een dermate sterk innerlijk gevoel en voorstellingsvermogen, dat u in staat bent de krachten waarmee u wilt communiceren, of die u een taak wil opdragen, a.h.w. in uzelf te vormen en gelijktijdig op hun taak te wijzen. Dan heeft u de rite niet nodig.

Vraag: Kan iedereen de rituele magie toepassen?

Antwoord: Iedereen kan ze bedrijven, maar vergeet één ding niet: Ook de rituele magie, zoals elke vorm van magie, vergt grote zelfbeheersing en intense concentratie. Wanneer je niet in staat bent die beiden in voldoende mate op te brengen, dan zal elke vorm van magie bedrijven altijd uitlopen op een ongeluk, zelfs wanneer je de grootste ingewijde bent en in een vlaag van verstrooidheid even vergeet waarmee je bezig bent.

Vraag: Zijn intuïtieve rituelen, die uit emotie en begeren geschapen worden, net zo werkzaam als de voorgeschreven rituelen?

Antwoord: Daar is geen volledig antwoord voor mogelijk. Ik zal een beperkt antwoord geven. In de goddelijke werkelijkheid zijn alle verschijnselen en alle waarden deel van het goddelijk geheel. Menselijk oordeel of aanvoelen verandert daaraan niets. Wanneer men het ritueel volbrengt, gedreven door een innerlijk gevoel van harmonie, dan is het niet belangrijk wat de rituele werking is, maar slechts datgene wat er innerlijk door ontstaat en wat als zodanig kan worden uitgestraald. Maar op het ogenblik dat u zich bv. door begeerte laat overspoelen, kunt u al niet meer magische werken, tenzij u het voertuig bent van een ander en in dat geval is de ander uw meester en bent u niet zelf magiër, bent u niet zelf degene die de krachten richt.

Vraag: Wat is het verschil tussen rituele magie en de mysteriespelen met Gods identificatie?

Antwoord: In het mysteriespel hebben wij te maken met een verhaal. Het verhaal dat wordt gespeeld voert tot de beleving van het God zijn en de krachten van het God zijn, en kan dus daardoor een enorme innerlijke verheldering tot stand brengen. In de rituele magie echter is de doelgerichtheid de eerste waarde. Dat betekent dat je dus eigenlijk bij het mysteriespel niet bewust een werking tot stand brengt, maar dat je dat wel doet wanneer je rituele magie pleegt.

Vraag: Staan sommige psychosen niet dichtbij het magisch opbouwproces? Is dat geen gevaar?

Antwoord: Ja en ja. Ik zal mijn antwoord verduidelijken.

Het opbouwproces waarbij je in een fantasiewereld gaat leven, en dat is uiteindelijk elk magisch werken, betekent dat je een andere werkelijkheid aanvaart dan die welke voor de mensen om je heen bestaat. Het betekent ook dat je, wanneer je daardoor beheerst wordt, niet meer in staat bent volledig normaal te reageren op de wereld waarin je normalerwijze zou moeten leven, en op de mensen die daar aanwezig zijn. Deze verschijnselen heten dan psychotisch. De grote kunst van de magiër is dat hij leert de magie, met al zijn opbouw, voorbereiding en werking, te beëindigen, om terug te keren tot de normale wereld.

Zoals de hoge ingewijde zei: Zeven jaren zit ik op de top van de Himalaya, spreek met de goden en zendt mijn geest uit naar planeten en werelden, het achtste jaar daal ik af naar de havens en bezoek de hoerenkasten en de kroegen, want anders zou ik mijzelf verliezen in datgene waarmee ik verkeer. Overigens een Indische gelijkenis van een volgeling van Vivekananda, die mijns inziens hier zeer toepasselijk als antwoord kan dienen.

Vraag: De zogeheten Tibetaanse zingende schalen (Singing Bowls), in welke magie en door wie worden die gebruikt?

Antwoord: Ze worden voor verschillende magische doeleinden gebruikt. Helaas over het algemeen voor een vorm van magie die ik nogal sinister vind. Ze houdt namelijk ook het tijdelijk opwekken van lijken in, opdat ze mededelingen kunnen doen. Het gaat hier in feite om een verschijnsel waarbij een sterk telekinetisch veld ontstaat, hetwelk een resonantie ontvangt door de verwekker ervan, waarna bepaalde voorwerpen daarin mee gaan trillen.

Wanneer de schalen op de juiste wijze zijn vervaardigd zingen ze zelfs in verschillende toonhoogten mee, en geven daarmee een gorgelend geluid dat uitermate suggestief is, en a.h.w. het geheel van de aanwezigen mee betreft in het gebeuren. Hierdoor wordt de aanwezige kracht aanmerkelijk groter.

Vraag: Bij welke volkeren komt dat voor?

Antwoord: Het komt voor in Nepal, het komt voor in Tibet. Niet met de schalen maar met stenen komt het bovendien voor in Midden-Amerika.

Vraag: Wat is de relatie van magisch denken en handelen tegenover die van denken en handelen in vrijheid? (ieder mens creëert zijn toekomst vanuit het visualiseren en is dus magisch bezig).

Antwoord: Als je dat een aantal mensen zou zeggen zouden ze je niet geloven. Want wat dat betreft, politici leven ook in een wereld die nou niet bepaald realistisch is. Trouwens, ik heb horen vertellen: Drank schaadt werkelijk het intellect, het valt me op dat zoveel politici zoveel drinken.

Waar het hier om gaat is dit: Wij leven in een werkelijkheid als mens die beperkt is, omdat ze bepaald wordt door een zintuiglijk referentiekader. Op grond van dit kader kunnen wij een reeks van regels of wetten ontwerpen, waardoor we ook niet direct waarneembare zaken a.h.w. kunnen voorzien of kunnen berekenen. Daarbuiten bestaat een veel grotere werkelijkheid. Deze wordt wel eens omschreven als 'de verdere werkelijkheden' en omvat verschillende wereldbeelden en wereldvoorstellingen, die alleen voor een deel evenzeer waar zijn als uw eigen wereld, alleen, u bemerkt ze niet omdat u op de waarden van uw eigen wereld bent ingesteld.

Op het ogenblik dat u magie bedrijft betreedt u in feite een van die andere mogelijkheidswerelden, en vanuit die mogelijkheid visualiseert u de krachten en samenhangen van uw eigen wereld. Er zijn dan andere wetten a.h.w., en door die andere wetten kunt u een

verandering in de normale gang van oorzaak en gevolg op aarde volgens de zintuiglijke waarde tot stand brengen.

Je kunt dus zeggen: Het verschil van de magie is dat ze zich bewust is een tweede wereld te betreden en daardoor de manipuleerbaarheid van de eigen wereld beter gaat beseffen.

Vraag: Zijn het gebruik van mantrams, gebeden, en decreten ook vormen van magie, waardoor de werkzaamheid van de mens a.h.w. afhangt van een autoriteit, en het vrijheidsbewustzijn tegenwerkt?

Antwoord: Een wijsgeer en meester heeft een keer gezegd: Wanneer het werkelijke weten voert tot de gelukzalige onwetendheid spreekt in het ik de werkelijkheid.

Deze wijsgeer heeft daarmee iets duidelijk gemaakt dat voor u misschien een antwoord is. Je kunt eenvoudig niet in menselijke kennis de kosmos vangen. Maar je kunt de kosmos beleven. Wanneer u nu in een toestand bent dat u niet bewust en snel kunt denken, reageert u instinctief. Hij die de kosmos aanvoelt reageert instinctief op de waarden van die kosmos, en reageert dus veel juist dan degene die denkend en overwegend slechts een deel van die kosmos waarneemt.

Is dat een antwoord? Zo niet, mag u een aanvullende vraag stellen.

Vraag: Ik vroeg me eigenlijk af: Door het stellen van kracht buiten je houd je toch die afhankelijkheid steeds in stand, terwijl je het toch weer steeds in jezelf moet gaan zoeken?

Antwoord: Waarde vriend, als u de gelukzalige onwetendheid bereikt, en u hebt de behoefte om u te verplaatsen, dan verplaatst u zich zonder enig hulpmiddel. U bent echter gebonden aan openbaar vervoer, auto, fiets of eventueel aan de vermoeiender bezigheid zelf te lopen. Deze ziet u als normaal.

Vrijheid in absolute zin bestaat niet. Je kunt niet vrij zijn en zeggen: God bindt mij. Slechts datgene wat ik God toedicht kan mij binden, omdat mijn eigen verzinsels een beperking betekenen van mijn eigen mogelijkheden tot beseffen en reageren. In deze zin zijn de goden en de wetten van God door mensen geschapen. De mensen hebben zichzelf toegedicht aan hun God en zich vervolgens aan hun eigen waanbeelden onderworpen. En dat is inderdaad een beperking van vrijheid. Maar dat betekent niet dat die God niet bestaat, dat er geen krachten buiten mij zijn, waarop ik mij kan beroepen. Mits ik besef dat mijn beroepen, of het nu een mantram is of een andere manier van werken, in feite alleen is: Een mij bewust worden van datgene waarvan ik deel ben, buiten het door mij normaal gekende.

Vraag: Kunt u wat vertellen over de werkzaamheid van de Golden Dawn?

Antwoord: Ja, dan komen we terecht bij Allister Crowley, en al die dingen meer. Laten we het zo zeggen: In de Golden Dawn heeft men geprobeerd een deel van de Aziatische seksuele magie en van de, zeg maar, alchemistische magie van het westen te verenigen. Het heeft gevoerd tot een hele reeks voorstellingen die door heel veel mensen zijn mis begrepen, maar die buiten de mogelijkheden van aanvaarden staan van de normale menselijke gemeenschap. De Golden Dawn heeft dat niet begrepen en heeft daardoor zichzelf vernietigd, in een poging meer zichzelf te zijn dan zij in wezen kon zijn.

Vraag: Is het duister te noemen of kun je bepaalde dingen ook wel lichtend noemen?

Antwoord: Wat is duister, wat is licht? Licht is datgene wat mij doet zien, duister is datgene wat mij mijn vermogen tot kennen ontnemt. In die zin was er even veel licht als duister.

In de Golden Dawn zijn heel veel nieuwe erkenning mogelijkheden aanwezig, maar gelijktijdig is er de vergetelheid ten aanzien van je eigen zijn en bestemming op aarde. En op het ogenblik dat dat plaats vindt is het duister.

Vraag: Welke magie past men toe in verband met het scheppen van zogeheten "Zombies" in Haïti?

Antwoord: De vorm van magie die men gebruikt is over het algemeen een gifstof, die tijdelijk de verschijnselen van leven terugbrengt, zoals er ook fakirs zijn die dat door hun wilskracht kunnen doen, en zich levend voor een aantal dagen laten begraven.

Dit gebeurt echter via gifstoffen. Deze gifstoffen tasten gelijktijdig de hersenen aan. Wanneer zo iemand wordt opgegraven heeft hij praktisch geen herinneringsvermogen meer, en moet hij

per beweging a.h.w. door anderen gestuurd worden, zover dit geen automatismen zijn die vooral in de kleine hersenen zijn vastgelegd.

Dat is de 'magie'. De bezweringen erbij zijn niet zo belangrijk als de poedertjes.

Vraag: Is het juist dat heilige krissen gematerialiseerd worden en waar dienen ze toe?

Antwoord: Heilige krissen worden natuurlijk niet gematerialiseerd als kris, maar er wordt een ritueel aan verbonden dat bij de vervaardiging, het smeden, e.d., van groot belang is. Er worden de juiste gezangen over gezongen, en de smid geeft a.h.w. de kris een deel van zijn eigen ziel. Hierdoor ontstaat in de kris een soort persoonlijkheid.

Deze persoonlijkheid kan bindingen aangaan met krachten uit het astrale gebied, en in sommige gevallen ook met geestelijke krachten, en kan dan in verschijning treden en zelfs rematerialiseren, dus op ogenblikken dat dit van node is. Soms echter kan ook de kris zich manifesteren als een menselijk wezen, meestal een jongeling.

Vraag: Indien kleuren worden waargenomen als vloeistof, gasvormig, af als een soort fijne stof, heeft dat nog bepaalde betekenis?

Antwoord: Een kleur die fluïde is, maar één kleur heeft, en zichzelf gelijk blijft, geeft precies hetzelfde aan als een kleur die er korrelig en stofachtig uitziet, of die als een glad vlak verschijnt. Op het ogenblik echter dat we beweging zien in de kleur, en dat is heel belangrijk, vooral wanneer we deeltjes zien die echt warrelen, dan hebben wij te maken met de waarneming van een krachtveld, en is de kleur alleen een associatieve definitie van de eigenschappen die we in het krachtveld aanvoelen.

Dus: Gasvormig zoals u zegt, of vloeistofvormig, dat zegt alleen maar: Het ligt wat dicht bij of het is verder van mijn eigen wereld verwijderd. Belangrijk echter zijn de fluctuaties die erin ontstaan en dat kan een warreling zijn bij de gasvormige, het kan bij de vloeibare waarneming een soort werveling of een kleine wervelstorm zijn, en op het gladde vlak zien we over het algemeen alleen licht verspringende kleurnuances. In het laatste geval hebben we te maken met een constatering. In het geval van de werveling hebben we te maken met de waarneming van een ontwikkeling, zeer waarschijnlijk hoofdzakelijk op astraal gebied. In dat laatste geval hebben we te maken met zeer waarschijnlijk geestelijke krachten en zeker bij edele kleuren van hoger gehalte, waarbij de kleur wel karakteriseert voor ons wat we daarin aanvoelen, maar het wezen en de kracht niet verder omschrijft.

Vraag: Vaak worden die gaskleuren dan ook nog versterkt a.h.w. door een soort spiraalwerking er doorheen.

Als we spiraalwerking zien dan hebben deze over het algemeen alweer dat vloeistofeffect. Dat betekent dat we te maken hebben met meer concrete krachten, die dicht bij de aarde liggen, en die niet in de eerste plaats geestelijk verwerkt moeten worden, maar die ook door het levenslichaam zelf kunnen worden geabsorbeerd en eventueel uitgestraald.

SLOTBESCHOUWING

U hebt bij uw vragenstelling de rituele magie heel vaak de rituele magie gelaten. Ik kan u geen ongelijk geven. Er waren interessante vragen bij.

Ik ben in de beantwoording van vragen enigszins beperkt. Ik mag n.l. niet zover gaan dat ik de concrete aanwijzingen geef die voor sommigen van u nuttig, maar voor anderen gevaarlijk zouden zijn. Ik heb wel getracht u een beeld te geven van het geheel, en u vooral duidelijk te maken hoezeer uw innerlijke krachten en uw innerlijk wezen verbonden zijn met al datgene wat men magie noemt.

Er zijn heel veel vormen van magie en we zullen de komende tijd een aantal daarvan, ik meen een zevental, afzonderlijk behandelen. Dat gebeurt op avonden zoals deze. In alle gevallen echter zullen we geconfronteerd worden met de innerlijke kracht. Want God is de onzichtbare zon die ook in ons schijnt. En alle voorstellingen en werelden die voor ons mogelijk zijn, zijn de schaduwen die die God werpt, wanneer wij 'onbewust' ons door zijn kracht bewegen.

Het weten nu van deze relatie maakt de beheersing van de schaduwwereld mogelijk, maar nooit zullen wij het licht van de zon kunnen regeren. Wie echter wil regeren over schaduwen moet eerst meester van zichzelf zijn. Want wie zichzelf niet beheerst kan niet weten hoe de schaduwen zullen vallen. Dat is de kern van al deze dingen.

O, de magie zegt: Gelijk en gelijk zijn één, dus twee gelijke voorwerpen zijn in feite één. Wat ik op het ene voorwerp aanbreng zal op het andere ontstaan, enzovoort.

Andere regels zeggen: Zo boven zo beneden, zo beneden zo boven. Een verkorte versie van de Tabula Smaragdus. In dergelijke gevallen zeggen we in feite, dat al wat wij beleven door ons wordt geprojecteerd als een hemel- of een hellewereld, omdat wij ons geen andere wereld kunnen voorstellen dan die waarvan we deel zijn. Maar daar waar deze beide werelden elkaar a.h.w. ontmoeten, het snijpunt van de X die ontstaat wanneer we ze voorstellen als twee driehoeken, is het enige punt waarin de werkelijkheid of God berust.

De magie zegt: Wat ik hier opwek aan een Simulacrum, een afbeelding of iets dergelijks, dat zal in de werkelijkheid eveneens gebeuren. Dan kun je even goed zeggen: Wanneer ik de foto zie, spreek ik weer met degene die is afgebeeld, want ook dit kan waar zijn.

Laten we ons niet te veel laten misleiden door de hulpmiddelen die de mens door alle eeuwen heen heeft gebruikt om voor zichzelf de juiste innerlijke toestand, de werkelijkheidsvervreemding te bereiken, die nodig is om z.g. occulte krachten en wezens en mogelijkheden in verschijning te doen treden. Wanneer je het doel voor ogen hebt is de weg niet belangrijk, maar het bereiken van het doel.

De mensheid heeft in de loop van de tijden zeer veel en zeer verschillende wegen gevonden, en elk van die wegen roept uit: Ik ben het juiste systeem, ik weet de weg. Maar als je geen bergbeklimmer bent is het dwaas om een weg te volgen die over de Alpentoppen voert.

Ken jezelf, wees jezelf en besef de kracht die in je leeft, dat is de kern van alle magie. Dat is de kern van alle werkelijkheid.

En besef dan óók dat uw werkelijkheid slechts een klein deel is van het wezenlijk zijnde. Dan zult u nooit bang zijn om de grenzen daarvan te overschrijden, en zult u gelijktijdig beseffen dat u om uzelf te zijn terug zult moeten keren naar uw eigen wereld, met haar eigen vormen, haar eigen moeilijkheden en haar eigen vreugde.

Ik dank u voor uw aandacht, goeden avond.